32000L0075

L 327/74 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 22.12.2000

NÕUKOGU DIREKTIIV 2000/75/EÜ,

20. november 2000,

millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiivi 92/119/EMÜ (millega seatakse sisse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega), [1] eriti selle direktiivi artiklit 15,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt direktiivi 92/119/EMÜ artiklile 15 tuleks sisse seada erimeetmed lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks.

(2) Lammaste katarraalse palaviku epidemioloogilised omadused on võrreldavad hobuste aafrika katku omadega.

(3) Nõukogu on vastu võtnud direktiivi 92/35/EMÜ (milles sätestatakse hobuste aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed). [2]

(4) Sellepärast tuleks võitluseks lammaste katarraalse palaviku vastu eeskujuna kasutada direktiivis 92/35/EMÜ sätestatud üldisi meetmeid võitluseks hobuste aafrika katku vastu, tehes asjakohased kohandused seoses lammaste katarraalsele palavikule vastuvõtlike liikide kasvatamise iseärasustega.

(5) Sätestada tuleks eeskirjad vastuvõtlike liikide ning nende sperma, munarakkude ja embrüote liikumise kohta aladelt, mille suhtes kehtivad piirangud kõnealuse taudi puhkemise tõttu.

(6) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ [3] (kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas) artiklit 3 kohaldatakse lammaste katarraalse palaviku puhkemise korral.

(7) Tuleb sisse seada liikmesriikide ja komisjoni vahelise tiheda koostöö kord,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad ja meetmed lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *majand*: põllumajandus- või muu ettevõte, kus alaliselt või ajutiselt kasvatatakse või peetakse lammaste katarraalsele palavikule vastuvõtlikku liiki kuuluvaid loomi;

b) *vastuvõtlikud liigid*: kõik mäletsejalised;

c) *loom(ad)*: vastuvõtlikku liiki kuuluv(ad) loom(ad), välja arvatud metsloomad, mille suhtes võidakse vastu võtta erisätteid artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras;

d) *loomaomanik* või *loomapidaja*: füüsiline või juriidiline isik, kellele loomad kuuluvad või kes tasu eest või tasuta vastutab nende hoidmise eest;

e) *vektor*: putukas liigist *Culicoides imicola* või muu putukas perekonnast *Culicoides*, mis võib siirutada lammaste katarraalset palavikku ja mis identifitseeritakse teadusliku veterinaarkomitee nõuannete kohaselt artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras;

f) *kahtlus*: lammaste katarraalsele palavikule viitava kliinilise tunnuse ilmnemine vastuvõtlikku liiki kuuluval loomal ning epidemioloogilised andmed, mis võimaldavad põhjendatavalt oletada kõnealuse taudi esinemist;

g) *kinnitus*: laboritulemustel põhinev pädeva asutuse kinnitus, et lammaste katarraalse palaviku viirus vaadeldaval alal levib; epideemia korral võib pädev asutus kinnitada taudi esinemist ka kliiniliste ja/või epidemioloogiliste tulemuste põhjal;

[1] EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.
[2] EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.
[3] EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1258/1999 (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103).

h) *pädev asutus*: liikmesriigi keskasutus, mis on pädev tegema veterinaarkontrolli, või veterinaarasutus, millele see pädevus on delegeeritud;

i) *riiklik veterinaararst*: pädeva asutuse määratud veterinaararst.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et lammaste katarraalse palaviku viiruse esinemise kahtlusest või kinnitusest teatatakse kohustuslikus korras viivitamata pädevale asutusele.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et kui majandis, mis asub piirkonnas, mille suhtes ei ole kehtestatud piiranguid käesoleva direktiivi tähenduses, on üks või mitu looma, mida kahtlustatakse nakatumises lammaste katarraalsesse palavikku, rakendab riiklik veterinaararst viivitamata ametliku uurimismenetluse kõnealuse taudi esinemise kinnitamiseks või välistamiseks.

2. Alates sellest, kui taudikahtlusest teatatakse, on riikliku veterinaararsti ülesanne:

a) seada taudikahtlane majand või taudikahtlased majandid ametliku järelevalve alla;

b) ning:

i) koostada loomade loend, näidates iga liigi puhul ära juba surnud, nakatunud või tõenäoliselt nakatunud loomade arvu, ning ajakohastada seda loendit, et pidada arvet nende loomade kohta, kes taudikahtluse ajal sünnivad või surevad; nõudmise korral tuleb esitada selles loendis sisalduvad andmed, mida võib iga inspekteerimise käigus kontrollida;

ii) koostada vektori ellujäämist soodustavate või vektorile elukeskkonnaks, eriti aga paljunemiskeskkonnaks olla võivate kohtade loend;

iii) korraldada epidemioloogiline küsitlus vastavalt artiklile 7;

c) korrapäraselt külastada kõnealust majandit või kõnealuseid majandeid ning igal külastuskorral läbi vaadata või lahata surnud või nakkuskahtlased loomad ja kinnitada taudi esinemist, vajaduse korral laboriuuringute abil;

d) tagada, et:

i) keelatakse loomade igasugune liikumine kõnealus(t)est majandi(te)st välja või kõnealus(t)esse majandi(te)sse;

ii) vektori aktiivsusaegadel hoitakse loomi suletud kohas, kui riikliku veterinaararsti arvates on olemas sellise meetme rakendamiseks vajalikud vahendid;

iii) loomi, nende pidamiseks kasutatavaid ehitisi ja nende ehitiste ümbrust (eriti perekonna *Culicoides* populatsioonidele ökoloogiliselt soodsaid paiku) töödeldakse korrapäraselt lubatud insektitsiididega. Selleks et vektorite infestatsiooni saaks võimalikult suures ulatuses ära hoida, määrab pädev asutus kindlaks sellise töötlemise sageduse, võttes arvesse kasutatava insektitsiidi kangust ja ilmastikuolusid;

iv) majandis surnud loomade korjused hävitatakse, kõrvaldatakse, põletatakse või maetakse vastavalt nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiivile 90/667/EMÜ, millega kehtestatakse veterinaareeskirjad loomsete jäätmete kõrvaldamise, ümbertöötamise ja turustamise kohta ning haigusetekitajate vältimise kohta loomset päritolu või kalast valmistatud loomasöötades ning muudetakse direktiivi 90/425/EMÜ. ([1])

3. Kuni lõikes 2 osutatud meetmete rakendamiseni võtab iga nakkuskahtlase looma omanik või pidaja tarvitusele kõik ettevaatusabinõud, et tagada lõike 2 punkti d alapunktide i ja ii järgimine.

4. Pädev asutus võib kohaldada lõikes 2 osutatud meetmeid teiste majandite suhtes, kui nende asukoht, geograafiline asend või kokkupuuted taudikahtlase majandiga annavad põhjust kahtlustada nende võimalikku saastumist.

5. Lisaks lõike 2 sätetele võidakse artikli 20 lõikega 2 ettenähtud korras kehtestada erisätteid looduskaitsealade suhtes, kus loomad elavad vabalt.

6. Riiklik veterinaararst ei lõpeta käesolevas artiklis osutatud meetmete kohaldamist enne, kui pädev asutus on lõpetanud lammaste katarraalse palaviku kahtluse.

Artikkel 5

Loomi tohib lammaste katarraalse palaviku vastu vaktsineerida üksnes käesoleva direktiivi sätete kohaselt.

Artikkel 6

1. Kui lammaste katarraalse palaviku esinemine saab ametliku kinnituse, on riikliku veterinaararsti ülesanne:

a) alustada loomade tapmist, mida peetakse vajalikuks, et vältida epideemia laienemist, ning teatada sellest komisjonile;

([1]) EÜT L 363, 27.12.1990, lk 51. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

b) anda korraldused nende loomade korjuste hävitamiseks, kõrvaldamiseks, põletamiseks või matmiseks vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ;

c) laiendada artikliga 4 ette nähtud meetmeid majanditele, mis asuvad nakatunud majandi või majandite ümber 20 kilomeetri raadiuses (artiklis 8 määratletud ohustatud tsoonis);

d) rakendada meetmed, mis on vastu võetud artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras, eriti vaktsineerimisprogramm või muud alternatiivsed meetmed; vajaduse korral võivad liikmesriigi pädevad asutused omal algatusel alustada vaktsineerimisprogrammi, teatades sellest komisjonile;

e) korraldada epidemioloogiline küsitlus vastavalt artiklile 7.

Erandina punktist c võidakse artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras vastu võtta sätteid, mida kohaldatakse loomade liikumise suhtes kõnealuses tsoonis.

2. Pädev asutus võib lõike 1 punktis c osutatud tsooni laiendada või kitsendada, lähtudes epidemioloogilistest, geograafilistest, ökoloogilistest või meteoroloogilistest oludest; pädev asutus teatab sellest komisjonile.

3. Kui lõike 1 punktis c osutatud tsoon asub rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil, teevad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused koostööd kõnealuse tsooni piiritlemisel. Vajaduse korral piiritletakse tsoon artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 7

1. Epidemioloogiline küsitlus käsitleb:

a) selle aja kestust, mil lammaste katarraalne palavik on võinud majandis esineda;

b) majandis esineva lammaste katarraalse palaviku võimalikku päritolu ning teiste selliste majandite kindlakstegemist, mille loomad võivad olla nakatunud või saastunud samast allikast;

c) taudi vektorite esinemist ja levimust;

d) loomade liikumist kõnealustest majanditest välja või kõnealustesse majanditesse ning loomade korjuste mis tahes äraviimist nendest majanditest.

2. Moodustatakse kriisikeskus, mille ülesanne on üldiselt koordineerida kõiki meetmeid, mida on vaja lammaste katarraalse palaviku võimalikult kiire likvideerimise tagamiseks, ning korraldada epidemioloogiline küsitlus.

Siseriiklikke kriisikeskusi ja ühenduse kriisikeskusi käsitlevad üldeeskirjad kehtestatakse artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et lisaks artiklis 6 osutatud meetmetele piiritleb pädev asutus ohustatud tsooni ja järelevalvetsooni. Nende tsoonide piiritlemisel võetakse arvesse lammaste katarraalse palavikuga seotud geograafilisi, halduslikke, ökoloogilisi ja episotoloogilisi tegureid ning kontrollistruktuure.

2. a) Ohustatud tsoon koosneb ühenduse territooriumi osast, mille raadius on vähemalt 100 km nakatunud majandi ümber.

b) Järelevalvetsoon koosneb ühenduse territooriumi osast, mis ulatub vähemalt 50 km väljapoole ohustatud tsooni piire ja kus ei ole loomi viimase 12 kuu jooksul vaktsineeritud.

c) Kui need tsoonid asuvad rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil, teevad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused koostööd punktides a ja b osutatud tsoonide piiritlemisel.

d) Vajaduse korral piiritletakse ohustatud tsoon ja järelevalvetsoon artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

3. Liikmesriigi nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral võidakse artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras otsustada muuta lõikes 2 määratletud tsoonide piire, võttes arvesse:

a) nende tsoonide geograafilist asendit ja ökoloogilisi tegureid;

b) ilmastikuolusid;

c) vektori esinemist ja levimust;

d) artikli 7 kohaselt tehtud episotoloogilise uuringu tulemusi;

e) laboriuuringute tulemusi;

f) tõrjemeetmete kohaldamist ja eriti desinsekteerimist.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid tagavad, et ohustatud tsoonis kohaldatakse järgmisi meetmeid:

a) tehakse kindlaks kõik kõnealuses tsoonis asuvad majandid, kus on loomi;

b) pädev asutus rakendab epidemioloogilise järelevalve programmi, mis põhineb veiste (või veiste puudumise korral muu mäletsejaliste liigi) kontrollrühma ja vektoripopulatsioonide seirel; see programm võidakse ette näha artikli 20 lõikes 2 viidatud korras;

c) keelatakse loomade väljaviimine kõnealusest tsoonist. Artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras võidakse siiski otsustada teha sellest väljaviimiskeelust erandeid, eriti tsooni nendes osades asuvate loomade suhtes, kus on tõestatud viiruse leviku või vektorite puudumine.

2. Lisaks lõikega 1 ette nähtud meetmetele võidakse artiklis 20 viidatud korras või liikmesriigi algatusel, millest teatatakse komisjonile, otsustada loomi vaktsineerida lammaste katarraalse palaviku vastu ning identifitseerida loomad ohustatud tsoonis.

Artikkel 10

Liikmesriigid tagavad, et järelevalvetsoonis:

1) kohaldatakse artikli 9 lõikega 1 ette nähtud meetmeid;

2) keelatakse loomade vaktsineerimine lammaste katarraalse palaviku vastu.

Artikkel 11

Artiklite 6, 8, 9 ja 10 kohaselt võetud meetmeid muudetakse ja tunnistatakse kehtetuks artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 12

Erandina artiklitest 9 ja 10 määratakse ohustatud tsoonis ja järelevalvetsoonis loomade liikumise ning nendest tsoonidest välja liikumise suhtes kohaldatavad sätted kindlaks artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Esimeses lõigus osutatud otsuse vastuvõtmise korral määratakse sama korra kohaselt kindlaks kaubanduse suhtes kohaldatavad eeskirjad.

Artikkel 13

Kui teatavas piirkonnas on erakordselt tõsine lammaste katarraalse palaviku epideemia, võetakse võimalikud lisameetmed, mida asjaomasel liikmesriigil tuleb rakendada, vastu artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 14

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed, et kõik isikud ohustatud tsoonis ja järelevalvetsoonis saaksid täieliku teabe kehtivate piirangute kohta ning astuksid kõnealuste meetmete rakendamiseks vajalikke samme.

Artikkel 15

1. Iga liikmesriik määrab siseriikliku labori, mis vastutab käesoleva direktiiviga ette nähtud laboriuuringute tegemise eest. Need siseriiklikud laborid, nende volitused ja kohustused on loetletud käesoleva direktiivi I lisas.

2. I lisas loetletud siseriiklikud laborid teevad koostööd ühenduse referentlaboriga, millele on viidatud artiklis 16.

Artikkel 16

Ühenduse referentlabor lammaste katarraalse palaviku jaoks on näidatud II lisas. Selle labori ülesanded on ette nähtud II lisa punktiga B, ilma et see piiraks otsuse 90/424/EMÜ ja eriti selle artikli 28 kohaldamist.

Artikkel 17

Komisjoni eksperdid võivad koostöös pädevate asutustega teha kohapealset kontrolli, kui seda on vaja käesoleva direktiivi ühetaolise kohaldamise tagamiseks. Selleks võivad nad inspekteerida esindavat protsentuaalset hulka majandeid kontrollimaks, kas pädevad asutused jälgivad käesoleva direktiivi sätete täitmist. Komisjon teatab liikmesriikidele kontrolli tulemustest.

Liikmesriik, mille territooriumil kontrolli tehakse, annab ekspertidele igakülgset abi nende ülesannete täitmiseks.

Käesoleva artikli rakendamise üldeeskirjad kehtestatakse artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 18

1. Iga liikmesriik koostab situatsioonplaani, milles näidatakse vahendid, mille abil ta kohaldab käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmeid.

Selle plaaniga tuleb võimaldada juurdepääs seadmetele, varustusele, personalile ja asjakohastele vahenditele, mida on vaja taudi kiireks ja tõhusaks likvideerimiseks.

2. Lõikes 1 osutatud plaanide koostamise suhtes kohaldatavad kriteeriumid on sätestatud III lisas.

Nende kriteeriumide kohaselt koostatud plaanid esitatakse komisjonile hiljemalt kolm kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjon vaatab plaanid läbi, et otsustada, kas need võimaldavad saavutada soovitud eesmärke, ning annab asjaomasele liikmesriigile soovitusi muudatusteks, mida võib olla vaja muu hulgas selleks, et tagada plaani kooskõla teiste liikmesriikide plaanidega.

Komisjon kiidab plaanid, mida on vajaduse korral muudetud, heaks artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Pärast seda võidakse plaane sama korra kohaselt muuta või täiendada, et võtta arvesse olukorra muutusi.

Artikkel 19

Vajaduse korral võib nõukogu käesolevat direktiivi komisjoni ettepaneku põhjal muuta kvalifitseeritud häälteenamusega.

Käesoleva direktiivi lisasid muudetakse artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikke üksikasjalikke eeskirju võetakse vastu artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras.

Artikkel 20

1. Komisjoni abistab alaline veterinaarkomitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ [1] artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 ette nähtud tähtajaks määratakse 15 päeva.

3. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 21

Komisjon võib artikli 20 lõikega 2 ette nähtud korras vastu võtta kaheaastaseks perioodiks rakendatavaid üleminekumeetmeid, mida on vaja hõlbustamaks üleminekut käesoleva direktiiviga ette nähtud uutele eeskirjadele.

Artikkel 22

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusaktid hiljemalt 1. jaanuaril 2002. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 23

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. november 2000

Nõukogu nimel

eesistuja

J. GLAVANY

[1] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 2.

I LISA

A. SISERIIKLIKE LAMMASTE KATARRAALSE PALAVIKU LABORITE LOETELU

LISTA DE LOS LABORATORIOS NACIONALES DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR BLUETONGUE

LISTE DER FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT ZUSTÄNDIGEN NATIONALEN LABORATORIEN

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

LIST OF THE NATIONAL BLUETONGUE LABORATORIES

LISTE DES LABORATOIRES NATIONAUX POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

ELENCO DEI LABORATORI NAZIONALI PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR BLUETONGUE

LISTA DOS LABORATÓRIOS NACIONAIS EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LUETTELO KANSALLISISTA LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETYISTÄ LABORATORIOISTA

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR BLUETONGUE

Belgia:	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA)/ Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA) Groeselenbergstraat 99Rue Groeselenberg 99 B-1180 Brussel/Bruxelles Tel. (32-2) 375 44 55 Fax (32-2) 375 09 79 E-mail: piker@var.fgov.be
Taani:	Statens Veterinære Institut for Virusforskning Lindholm DK-4771 Kalvehave Tlf. (45) 55 86 02 00 Fax (45) 55 86 03 00 E-mail: sviv@vetvirus.dk
Saksamaa:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Tübingen Postfach 11 49 D-72001 Tübingen Tel. (49) 70 71 96 72 55 Fax (49) 70 71 96 73 03
Kreeka:	Ministry of Agriculture Centre of Athens Veterinary Institutions Virus Department Neapoleos Str. 25 GR-15310 Ag. Paraskevi Athens Tel. (30-1) 601 14 99/601 09 03 Fax (30-1) 639 94 77
Hispaania:	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA D. José Manuel Sánchez Vizcaíno Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-20180 Madrid Tel. (34) 916 20 22 16 Fax (34) 916 20 22 47 E-mail: vizcaino@inia.es
Prantsusmaa:	CIRAD-EMVT Campus international de Baillarguet BP 5035 F-34032 Montpellier Cedex 1 Tel. (33-4) 67 59 37 24 Fax (33-4) 67 59 37 98 E-mail: bastron@cirad.fr

Iirimaa:	Central Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock Dublin 15 IR Ireland Tel. (353-1) 607 26 79 Fax (353-1) 822 03 63 E-mail: reillypj@indigo.ie
Itaalia:	CESME presso IZS Via Campo Boario I-64100 Teramo Tel. (39) 0861 33 22 16 Fax (39) 0861 33 22 51 E-mail: Cesme@IZS.it
Luksemburg:	Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA) Rue Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles Tel. (32-2) 375 44 55 Fax (32-2) 375 09 79 E-mail: piker@var.fgov.be
Holland:	ID-DLO Edelhertweg 15 8219 PH Lelystad Nederland Tel. (0031-0320) 23 82 38 Fax (0031-0320) 23 80 50 E-mail: postkamer@id.dlo.nl
Austria:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren Robert Kochgasse 17 A-2340 Mödling Tel. (43-2) 236 466 40-0 Fax (43-2) 236 466 40-941 E-mail: BATSB VetMoedling@compuserve.com
Portugal:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa Tel. (351) 21 711 52 00 Fax (351) 21 711 53 836 E-mail: dir.Inlv@mail.telepac.pt
Soome:	Danish Institute for Virus Research Lindholm DK-4771 Kalvehave Tlf. (45) 55 86 02 00 Fax (45) 55 86 03 00 E-mail: sviv@vetvirus.dk
Rootsi:	Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA S-751 89 Uppsala Tlf. (00-46) 18 67 40 00 Fax (00-46) 18 30 91 62 E-mail: sva@sva.se
Ühendkuningriik:	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright Woking Surrey GU24 ONF United Kingdom Tel. (44-1483) 23 24 41 Fax (44-1483) 23 24 48 E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. LAMMASTE KATARRAALSE PALAVIKU SISERIIKLIKE LABORITE ÜLESANDED

Lammaste katarraalse palaviku siseriiklikud laborid vastutavad liikmesriigi iga diagnostikalabori kehtestatavate standardite ja diagnostikameetodite koordineerimise, reaktiivide kasutamise ning vaktsiinide katsetamise eest. Selleks:

a) võivad nad tarnida diagnostikareaktiive neid taotlenud diagnostikalaboritele;

b) kontrollivad nad liikmesriigis kasutatavate kõikide diagnostikareaktiivide kvaliteeti;

c) korraldavad nad korrapäraste vaheaegade järel võrdluskatseid;

d) säilitavad nad lammaste katarraalse palaviku viiruse isolaate, mis on saadud liikmesriikides kinnitatud taudijuhtumitel;

e) tagavad nad piirkondlikes diagnostikalaborites saadud positiivsete tulemuste kinnitamise.

II LISA

A. ÜHENDUSE LAMMASTE KATARRAALSE PALAVIKU REFERENTLABOR

LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE
AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking Surrey GU24 ONF
United Kingdom
Tel. (44-1483) 23 24 41
Fax (44-1483) 23 24 48
E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. LAMMASTE KATARRAALSE PALAVIKU SUHTES MÄÄRATUD ÜHENDUSE REFERENTLABORI ÜLESANDED

Ühenduse referentlaboril on järgmised ülesanded:

1) kooskõlastada komisjoniga konsulteerides meetodid, mida liikmesriigid kasutavad lammaste katarraalse palaviku diagnoosimiseks, eriti:
   a) määrata, säilitada ja tarnida lammaste katarraalse palaviku viirusetüvesid seroloogiliste testide ja antiseerumi valmistamise jaoks;
   b) tarnida riigi referentlaboritele standardseerumeid ja muid võrdlusreaktiive, et standardida igas liikmesriigis kasutatavad katsed ja reaktiivid;
   c) moodustada ja hoida lammaste katarraalse palaviku viirusetüvede ja isolaatide kogu;
   d) korrapäraselt organiseerida diagnostikamenetluste võrdluskatseid ühenduse tasandil;
   e) koguda ja kõrvutada andmeid ja teavet ühenduses kasutatavate diagnostikameetodite ja tehtud katsete tulemuste kohta;
   f) iseloomustada lammaste katarraalse palaviku viiruse isolaate parimatel teadaolevatel meetoditel, et võimaldada paremat arusaamist lammaste katarraalse palaviku episotoloogiast;
   g) jälgida lammaste katarraalse palaviku järelevalve, episotoloogia ja profülaktika arengut kogu maailmas;
2) aidata aktiivselt kaasa lammaste katarraalse palaviku nakkuskollete kindlakstegemisele liikmesriikides, uurides talle diagnoosi kinnitamiseks, iseloomustamiseks ja episotoloogilisteks uuringuteks saadetud viiruse isolaate;
3) hõlbustada laboridiagnostika ekspertide väljaõpet ja täiendõpet, pidades silmas diagnostikamenetluste ühtlustamist kogu ühenduses;
4) vahetada rahvusvahelise episootiaameti (OIE) määratud ülemaailmse lammaste katarraalse katku laboriga vastastikku teavet, eriti seoses lammaste katarraalse palaviku olukorra arenguga maailmas.

III LISA

SITUATSIOONPLAANIDE SUHTES KOHALDATAVAD MIINIMUMKRITEERIUMID

Situatsioonplaanidega tuleb ette näha vähemalt:

1) riiklikul tasandil kriisikeskuse moodustamine, mille ülesanne on koordineerida asjaomases liikmesriigis kõiki erakorralisi meetmeid;
2) loetelu nende kohalike tauditõrjekeskuste kohta, mis on asjakohaselt varustatud selleks, et koordineerida tauditõrjemeetmeid kohalikul tasandil;
3) üksikasjalik teave erakorraliste meetmete eest vastutava personali, personaliliikmete erialateadmiste ja vastutusala kohta;
4) igale kohalikule tauditõrjekeskusele tagatav võimalus võtta kiiresti ühendust isikute ja organisatsioonidega, keda taudipuhang otseselt või kaudselt mõjutab;
5) erakorraliste meetmete nõuetekohaseks rakendamiseks vajaliku varustuse ja materjali kättesaadavus;
6) täpsed juhised nakkus- või saastekahtluse ja sellele kinnituse saamise korral astutavate sammude kohta, sealhulgas korjuste hävitamise vahendid;
7) õppeprogrammid väli- ja haldustöö korra alaste teadmiste ajakohastamiseks ja avardamiseks;
8) diagnostikalaborite tapajärgse kontrolli funktsioon, vahendid seroloogiliste ja histoloogiliste uuringute tegemiseks jms ning kiirdiagnostika meetodite ajakohastamine (selleks tuleb ette näha proovide kiire transportimine);
9) teave lammaste katarraalse palaviku vaktsiini koguse kohta, mida peetakse vajalikuks erakorralise vaktsineerimise vajaduse tekkides;
10) sätted situatsioonplaanide rakendamiseks vajaliku õigusvõime tagamiseks.